

Братъ нѣкой видишъ въ страдане,
Недѣй си хаби сълзитѣ.

„Народътъ клетъ билъ — да страда:
Народъ — добитѣкъ — кротува;
Отъ него пуста награда
Да чакашъ — трудъ си не струва.

„Тиранинъ видишъ — настигай,
Дори и въ тиня да газишъ;
Че той те плюе — ти мигай
И пакъ не спирай да лазишъ.

„Ближи му кротко ржката,
Катъ робъ му скута прегръщай,
Покорно дръжъ си главата,
Въ нектаръ му хрчка обръщай...

„Щастливъ е, който умѣе
Въ живота да се нагажда;
Свиня за локва купнѣе,
Въ гнилока червей се ражда“.

Г. Б.

Великъ зидарь.

(Изъ историята на народнитѣ университети въ Дания).

Връщаме се пакъ тамъ, отдето почнахме миналата година, — въ люлката на народнитѣ университети, — Дания.

Връщаме се, за да се запознаемъ съ великия зидарь на тия университети — Кристенъ Колдъ.

Ако Грундвигъ съ право наричатъ баща на тия университети, Кристенъ Колдъ е тѣхенъ майсторъ. Грундвигъ е университетскиятъ архитектъ. Той начърта тѣхния величественъ планъ. Колдъ е изпълнителъ на този планъ. Срѣдъ гѣстия лесъ на народното не-